

:: Sadržaj ::

- I Osnovne crte razvitka ranovizantijskog carstva (324-610)
- II Borba za opstanak i preporod vizantijske drzave (610 - 711) ® III Doba Ikonoklasticke krize (711 - 843)
- IV Doba cvetania Vizantiskog carstva (843-1025) o V Vladavina civilnog plemstva (1025 - 1081)
- VI Vladavina vojnog plemstva (1081-1204)
- VII Latinska vladavina i restauracija vizantiskog carstva (1204- 1282)
- VIII Opadanje i propast Vizantiskog carstva (1282-1453)

Literatura: Istorija Vizantije, Georgije Ostrogorski

I Osnovne crte razvitka ranovizantijskog carstva (324-610)

1. Hristianizovana Rimska imperija

Rimsko drzavno

uredjenje, Grcka kultura i hriscanska religija su glavni izvori vizantijskog razvitka. Do tog spajanja doslo je usled pomeranja tezista Rimske imperije na Istok, izazvanog velikom krizom treceg veka. Isprva se istorija Vizantije smatrala samo nastavkom Rimske imperije. Naziv "Vizantija" potice iz kasnijeg perioda. NJeni stanovnici su sebe nazivali Romejima, a njihovi vladari su smatrani rimskim carevima. Smatrajuci sebe za jedinu zakonitu imperiju sveta Vizantija je zelela vladavinu nad svim zemljama nekadasnje Rimske imperije. Kasnije se sve svelo na idejnu suprematiju. Vremenom se Vizantija udaljila od prvobitnih rimskih osnova - carstvo je helenizovano i teokratizovano, a ekonomski, socijalni i politicki razvoj doveli su do formiranja novog privrednog i drustvenog poretka i novog drzavnog uredjenja. Tako je na kraju vizantijske istorije jedina veza sa Rimskom imperijom ostalo ime i neke prezivele tradicije.

Prva tri veka vizantijske, odnosno poslednja tri veka Rimske imperije cine period koji se naziva ranovizantijski, odnosno kasnorimski. Zapadni deo carstva doziveo je ekonomski slom. Istok je bio takodje ugrozen , ali je opstao. Karakteristican je stalni porast latifundija, i to na racun sitnog poseda i carskog domena. Seljacke mase su sve vise vezivane za rodnu grudu. U burnim vremenima principat je zamenjen Dioklecijanovim dominatom, koji je koren vizantijske autokratije. Stara municipalna organizacija rimskih gradova bila je u opadanju. Drzavna uprava je bila u rukama cara i cinovnickog aparata. Carsko dostojanstvo nije vise bila vrhovna magistratura vec despotska vlast zasnovana na Bozjoj volji. U ranovizantijsko vreme carski apsolutizam ogranicavali su senat, vojska i gradsko stanovnistvo organizovano u demama. njihov znacaj vremenom opada, a sve vise raste uticaj crkve. Sukobi crkve sa svetovnom vlascu u vizantijskoj istoriji su bili cesti, ali su ove dve komponente bile nadahnute istim idealima i povezane zajednickim interesima. Tako je car bio ne samo vrhovni zapovednik vojske, vrhovni sudija i zakonodavac, vec i branilac crkve i prave vere. Svi stanovnici carstva bili su careve sluge. Pozdravljali su ga prokinezom, padajuci pred njega nicice. Iako hriscanska, Vizantija je cuvala kulturna blaga antike ne zaziruci od paganske umetnosti i mudrosti - rimskog prava, grcke filozofije, pesnistva i historiografije. Moc Vizantije bila je zasnovana prevashodno na novcu, vise nego na ratnoj snazi. Nalicje toga bio je nemilosrdni fiskalizam. Bogatstvo i visoka kultura drzave placeni su bedom, bespravnoscu i gubitkom slobode stanovnistva.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com